

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Exempla, seu miracula in iis, qui Rosarium recitarunt, Deiparæ ope
peracta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

summi Pontifices concesserunt, præsertim Vrbis stationes, quas sodales Rosarij consequuntur, si ea die quinque templi aitaria visitaerint, & in singulis quinque orationem Dominicam, ac salutationem Angelicam recitarint. Secunda, meritum participatio inter Confratres eiusdem sodalitatæ Rosarij amplissimæ per vniuersum Orbem diffusa, quidem Confratres cum vtriusque sexus, & plurimi sint, plurima etiam erit meritum inter eos communicatio. Tertio, præcipuorum vitæ Christi, & B. Virginis mysteriorum ea occasione commemoratio, quæ plurimum suauitatis, & utilitatis animæ ea recogitant afferunt. Denique præstantissimarum, & dulcissimarum precationum, Orationis nimirum Dominicæ, & salutationis Angelicæ iterata repetitio. Quare ad Rosarij salutem vnam quinquagena quotidiè deuotè recitandam, ne huiusmodi vtilitatis, ac fructus finis expertes, omnes Vrginis deuoti animum adijcere deberemus. Quoniam verò nonnulli hæreticorum more suo contra eiusdemodi pietatis officia, quibus Deum, & eiusque Genitricem piè veneramur, & præsertim contra Rosarium oblatrare sunt ausi; idcirco noster Franciscus Costerus non minus piè quam eruditè eorum insaniam pluribus refellit, in opusculo hac de re edito; quem qui volet, consulat.

Ne tacitus præteribo Miscellanea centum de oratione, præsertim de Psalterio, & Rosario B. Virginis, quæ doctissimus Nauarrus ad Manuale de Oratione, & horis Canonicis adiecit, in quibus quamplurima dubitè circa Rosarium scitu digna pertractat.

EXEMPLA, SEV MIRACVLA IN IIS, qui Rosarium recitant Despara ope peracta.

AD extremum exempla pauca de plurimis afferenda sunt, quibus Rosarij recitationem Deiparæ gratam esse planè intelligamus; tanta enim miraculorum multitudine, atque præstantia Deipara hanc Rosarij pietatem sibi cordi esse declarabit, ut magno animarum emolumento vniuersum orbem sit peruagata, & innúmerabiles vtriusque sexus, omnium ordinum tum religiosi, tum seculares sodalitati Rosarij nomen dederint. Sed vt ad particularia veniamus S. Dominicus, teste Ferdinando Castiglio in Chron.

Ordin. Prædicat. par. 2. lib. 1. cap. 21. & 34. hac Rosarij precatione, quam in Gallia Deiparæ monitu inchoauit, & Romæ mirificè propagauit, magnam hominum multitudinem ad Dei obsequium perduxit, multa miracula expertus est Tolosæ in bello contra Albigenses hæreticos; complures etiam insignes peccatores profligatissimæ vitæ, & seclerum cæuo, ad pietatem traduxit in Gallia, Romæ, & Cæsar augustæ; quorum conuersiones copiosè persequitur idem Ferdinandus cap. 34. 35. & 43. Eiusdem etiam Rosarij pietatem S. Dominici consilio Bianca Gallix Regina sterilibus complexa S. Ludouicum filium suscepit; quæmadmodum cap. 36. dixi.

Eques quidam nomine Alanus à Valle Colata in Britannia prope urbem nomine Diracium S. Dominici consilio Deiparæ Rosarium quotidie flexis genibus recitabat, is sub Comite Simone Montefortio contra Albigenses hæreticos in Tolosana regione milimilitabat; cumque aliquando paucis militibus circumdatus, absque spe euadendi virgeretur, mira est ab eo Deipara, centum quinquaginta lapides, quorum numerus salutationibus angelicis Rosarij respondet, in hostes iacere, maxima cum eorum strage, sicque victor euasit. Idem quoque Alanus aliquando Ierolimam nauigans, qua uehebatur nauis, tempestatis vi effracta, cum in magno discrimine veraretur; confestim in ipso mari centum quinquaginta montes parui visi sunt, per quos incolumis in continentem euasit, in patriam postea reuersus, constructo ibi cœnobio Ordinis Prædicatorum, in eum superstrate S. Dominico est ingressus, factus deinde insignis concionator, per vniuersam Galliam Rosarij pietatem magno cum auditorum fructu prædicauit; tandem ex hac vita in cœlum migravit, sepultusque est in cœnobio Aurelianensi ad altare Deiparæ, cuius os, & manus recitandi Rosarij instrumenta post obitum veluti chrystallus collucebant hæc ex Alberto Castellanico Veneto in miraculis Rosarij, & ex Ferdinando Castiglia parte prima Chron. S. Dominici lib. 1. cap. 34.

Iuuenis quidam in Germania clarus genere, & si corporis castitatem seruaret, hæc reditatem tamen suam in tessetorum ludo, ac tabernis omnem prodegerat, quare miserè vagabatur; patri consilio integro anno quotiè

Rosarium recitare consuevit Alanus ab inimicorum obfessione à Deipara liberatus. Ita à nixi fragio, per Deiparæ incolumis mirificè euasit.

Eiusdem manus ac os post obitum collucebant vitæ; Albertus Castellanus in miraculis Rosarij. Ferdinandus Castiglia Rosarij præces à quodam oblatas in suis vestibus quotiè

Franciscus Costerus.

Miscellanea de Psalterio & Rosario B. Virg. ex Nauarro in Manuali.

Exempla, ac miracula Rosarij à S. Dominico promulgata. Ferdinando Castiglia.

*Descripta
Deipara
ostendit.*

quotidie Deiparam quinquaginta salutatio-
nibus Angelicis venerari cepit; cumque in
Mundi vanitate remissus haberet, eiudem
patru consilio insequent anno hoc Deipa-
rae obsequium duplicavit, in eoque firmum
bona facienda propositum concepit: tertio ta-
dem anno patru monitu tertiam quotidie ad-
iecit quinquagenam; euoluto anno Patru o-
pera cum honesta sponsa matrimonium inijt;
instructoque nuptiali conuivio cum adessent
vtriusque partis cognati, & sponsus, ac sponsa
ad mensam consedissent, ex inopinato surgit
sponsus, rogat patruum tantisper differri iube-
at fercula, quo ad solitas Deiparae preces per-
solueret, quas eo die alijs distentus negotijs o-
miserat. Itaque in cubiculum se recipit; ma-
gna animi pietate consuetas preces Deiparae,
cuius beneficia agnoscebat, obtulit: cumque
supremam salutationem tertiae quinquagenae
iam completeret, ecce Gloriosa Virgo sole cla-
rior eidem apparuit, ostenditque iuueni in sua
tunica tres togas, anteriorem vnam, duas vero
a latere: Ecce, inquit, salutationes tuae aureis
litteris scriptae, quibus in tribus quinquagenis
me sedulo honorasti, & quoniam vanus, &
vagus virginitatem coluisti, tertia die ad me
sine vlla carnis corruptione peruenies; ipse
vero egressus hortatur omnes epulari per-
acto prandio sponsae, patruo, & amicis, quae
audierat a B. Virgine intimaui: febre igitur
correptus tertia die obiit; sponsa vero in san-
cta virginitate permanfit. haec Thomas Can-
tipratensis libr. 2. apud cap. 29. part. 6. adijcit-
que id suo tempore contigisse, seque certa re-
latione didicisse.

*Cantipra-
sensu.*

*Rosarij pro-
cus quoti-
die obiens
quidam
ad pecca-
torum con-
fessionem
post obitum
renocatur.*

Idem Thomas Cantipratensis loco citato
par. 8. aliud exemplum memorabile sibi explo-
ratum narrat his verbis: Vidi, & cognoui Iau-
nem in Brabantiae partibus generosum, qui
quamuis esset seculo praepeditus totaliter; bea-
tae tamen Virgini Mariae deuotus, quotidie tres
dictas quinquagenas in salutationibus exsolue-
bat. Infirmatus autem ad extrema perductus
est: cumque per horas diei plurimas, mortuus
iacuisset, reuixit subito, & sorori moniali, quae
iuxta sedebat, inelamauit, dicens: Soror ecce
redij, cito aduocari facias Sacerdotem. Miran-
tibus omnibus Presbyter aduocatur, & in ma-
xima cordis laetitia palam omnibus confite-
tur, dicens. Ad tribunal Christi iudicis raptus,
cum in tribus maximè a daemionibus accusa-
ret, ferique deberet sententia contra me, pijs-

sima Mater Christi rogauit filium, vt ad cor-
pus reduceret, locum poenitentiae suscepturus.
Nec mora factum est, vt rogauit: vnum de pec-
catis pro quo damnatus eram, erant decem;
quas de bonis, & agris meis subtraxeram Sa-
cerdoti Secundum erat quod cum sodalibus
meis pisces quorundam religiosorum furtiue
subtraxeram. Tertium erat quod segetes, & fru-
ges pauperum cum canibus venaticis vaga-
bundus destruxeram. Haec cum coram omni-
bus loqueretur, quidam ex mansionarijs dixit:
Et cur, inquit, pro damno isto extremo dam-
nandus eras, cum nos illud vobis puro corde
remiserimus? Et ille. Mihi quidem vestra re-
missio nequam suffecerat ad salutem, cum
copiosior essem vobis in iniurijs refundendis,
quam vos mihi in iniurijs remittendis: Et hoc
dicens restituenda damna protinus assignauit:
sicque disponens suffecerat ad salutem, cum
pace mirabili spiritum exhalauit. haec Thomas
Cantipratensis.

12. Adijciam, & aliud exemplum ex Diony-
sio Carthusiano serm. 1. de Assumpt. B. Virg. ijs-
dem planè verbis.

Quidam Monachus Ordinis Cisterciensis in
tantum beatissimam Virginem venerabatur, *Rosarij*
quod quotidie ante refectionem dixit genibus *seruans*
flexis quinquagesies Aue Maria. Cumque vi- *quasi di-*
sisset suos parentes, recordatus est se die illo *pari ter-*
non legisse salutationem Angelicam vicibus *saluati-*
quinquaginta: repenteque surgens ingressus est *nae*
Camera, cumque salutationem Angelicam *Deiparae*
more solito legeret, apparuit ei Virgo pijsima *palati-*
mantello pulchro induta, in quo per totum *exteriori*
scriptae erant aureis litteris salutationes Ange- *signe*
licae, & cum Monachus ex humana fragilitate
fuisset perterritus de huiusmodi visione, dixit
ad eum dulcissima Virgo Maria; En omnes
Angelicæ salutationes, quas mihi dedisti in
isto mantello sunt scriptae. Deinde ostendit
Virgo dignissima quandam partem mantelli
retrosum, & dixit: Postquam haec pars fuerit
Angelicis salutationibus adimpleta, intro-
ducam te in regnum dilectissimi filij mei,
quod & postmodum factum est ita. Ex quo
patet quam acceptum sit Virgini tacere, vt An-
gelica salutatione frequenter, ac deuote sala-
retur. Cum magna igitur attentione, & affectio-
ne dicamus saepissimè Aue Maria. haec Carthu-
sianus.

Complura alia ob recitatum Rosarium a
Deipara collata beneficia legi possunt in li-
bello

Albertus
Castellanus

bello isto Rosarij Italico idioma edico ab Alberto Castellano Veneto Ordinis Prædicatorum, in quo ad singulas orationes Dominicas, & salutationes Angelicas peculiarem meditationem, & quæ illi respondet Imaginem, mysterium illud graphicè exprimentem excudendas curauit.

CORONA DEIPARÆ

12
Corona
quæ ac
prijatis.

Sexto inter precandi formulas, quibus Deipara in Ecclesia colitur, merito connumeratur CORONA sexaginta trium salutationum Angelicarum, interiecta per singulas decades Oratione Dominica: eiusmodi verò Coronæ fertur globulis distincto, quæ madmodum & Rosarium continetur, & omnium ferè Catholicorum manibus recitur, à quibus peno prope modum quotidiano alterutrum ex ijs recitari solet: quin etiam complures Catholici in regionibus præsertim Transalpinis ad pietatem erga Deiparam contra hæreticos protestandam, Coronam, vel Rosarium propalim gestare consueverunt. Huius Coronæ recitandæ usus, vna cum Deiparæ mysterijs in ea recolendis: insigni quodam miraculo, quod cap. 35. retulimus inuictus, & ab Ordine Minoru diligentè est propagatus. Et sanè ad huius Coronæ præstantiam, atque vilitatem declarandam, pleraque, quæ de Rosario diximus, referri possunt.

Illud silentio minimè prætereundum, numerum sexaginta trium salutationum Angelicarum, quibus Corona communiter constat in honorem annorum, quibus Deipara in terris vixit, vulgò referri: quoniam verò eam ultra septuaginta annos inter mortales fuisse superstitem ex multorum sententia cap. 6. diximus, ideo nonnulli adiecta alia decade, septuaginta trium salutationum Angelicarum Coronam sibi conficiunt. Cæterum præter ea; quæ cap. 35. in S. Bernardino de hac Corona commemorauimus; complura miracula, & beneficia ob recitatam Coronam à Virgine collata referuntur in Chronic. Minorum par. 3. lib. 1. cap. 46. & 37. eorum aliquot hic libet asserre.

MIRACVLA IN IIS, QUI CORONAM RECITABANT, DEIPARÆ FAUORE PERAGI.

13
Coronam
recitans

VIDAM ex Ordine Minorum institutum illud arctè tenebat, vt singulis Coronam

diebus prius, quàm cibi aliquid sumeret, recitaret: cum verò aliquando praniurus, vna ser ex Orcum alijs in triclinio discumberet, intermissæ diuine Miconfuetudinis recordatus, impetrata à Superiorum rationi veniam in Ecclesiam se continuo recepit. vbi cum diuini subsisteret, vt Coronam de more recitaret, iussus est à Superiore alijs, eum euocare, quod offendit eum piè orantem, viditque Deiparam duobus Angelis comitam, qui rosas læe pulcherrimas orantis ab ore colligebant, easque in capite suæ Reginæ reponabant. quotiescunque verò inter recitandum augustissimum IESU nomen repetebat, non ipe tantum, sed etiam Angeli, ac beatissima Virgo caput reuerenter inclinabant: aboluta tandem Corona visio confestim abiessit; eaq; re euigata, reliqui maiori diligentia Coronam recitare instituerunt.

Aloytius Albanensis ex Ordine Minorum de Observantia Nouitius à Gabriele Antonitano Monasterij Guardiano singulis coronam diebus antequam quicquam ederet, recitare iussus, cum eius ante plandium de more recitandæ per occupationes ab obedientia sibi impositas obliuione aliquando comperetur, grauitè increpitus est à Superiore; qui etiam eum à mensâ, in qua tunc discumberet surgere, eamque ex templo recitare iussit. Tunc Nouitius in Ecclesiam se se contulit, flexis que ante aram maximam genibus, dum Coronam persolueret, visus est non ab alijs modo, qui ad eum obseruandum à Superiore missi sunt, sed ab ipso etiam Superiore habere suo capiti imminentem Angelum, qui in aureum filum rosas decem, & aureum item lilium inferebat: mox etiam absoluta Corona visus est idem Angelus ex rosas, ac lilij corollam nectere. Nouitij capiti imponere, itaq; abscedere. Atque ad eius miraculi monumentum ex eo loco, vbi Nouitius orabat, per diu afflatus est odor rosarum, ac liliorum sanè suauissimus. Nouitius vero multis fauoribus à Deipara cummulatus, ad mortem vique in sua pietate perseuerauit.

Coronam
recitans
quidam
alijs, ac rō
sis ab Angelo
coronam
visus

14 Frater Iacobus de Coronis, Deiparæ, cuius admodum studiosus erat, multas quotidie coronas recitare, atque offerre, aliosque omnes, quibus cum agebat, etiam Episcopos, & Cardinales ad coronam recitandam hortari consueuerat vt vel ex eo adeptus sit cognomine de Coronis, post spiritum prophætie, quo claruit, & miraculorum virtutem sibi à Deo, Deiparæ

Corona
Virg
tunc addi
cuius quidē
in celum
post obitū
ferre videri
est.

Aaaa

paræ